

Undervisningsvejledning for Engelsk A

Citater fra læreplanen er anført i kursiv. (Læreplanen dækker det samlede forløb indtil A-niveau)

1. Fagets rolle

Engelsk er et færdighedsfag, et vidensfag, et kulturfag og et kommunikationsfag, der beskæftiger sig med sprog, kultur og samfundsforhold i engelsksprogede områder i et lokalt og globalt perspektiv. Faget tager udgangspunkt i et udvidet tekstbegreb og omfatter anvendelse af engelsk i tale og skrift foruden en teoretisk viden om fagets stofområder.

Dette betyder at eleverne i faget engelsk skal lære at tale, skrive og læse engelsk og opnå forståelse for engelsksprogede kulturer. Desuden skal eleverne opnå forståelse for, hvordan Grønland passer ind i det globale verdenssamfund.

2. Fagets formål

Viden og færdigheder

Eleverne skal have en sådan viden om det engelske sprog og sådanne sproglige færdigheder, at de ubesværet kan kommunikere nuanceret på engelsk i både skrift og tale. I tilknytning hertil skal eleverne have viden om britiske, amerikanske og andre engelsksprogede områders samfundsforhold og kulturer.

Engelsk vil ofte være det sprog, der gør kontakt og kommunikation på tværs af grænser og kulturer mulig. Som sådan er engelsk et færdighedsfag, hvorfor der må arbejdes med sprogets udtryksside.

Betegnelsen færdighedsfag hentyder først og fremmest til mundtlig og skriftlig udtryksfærdighed, men dernæst til kommunikative færdigheder i bredere forstand, til analysefærdigheder og til færdigheder i indsamling og formidling af faglig viden. At der er tale om et vidensfag betyder i denne sammenhæng, at der erhverves en viden om fagets stofområder, både hvad angår sproglige, tekstlige, historiske og kulturelle elementer.

Lærings- og arbejdskompetencer

Eleverne skal kunne benytte hensigtsmæssige sprogindlæringsstrategier og kunne arbejde med fagets forskellige discipliner, så de udvikler deres sproglige og kulturelle viden, deres bevidsthed om sprog og dermed deres generelle studiekompetence

Den overordnede læringskompetence omfatter de tekniske/metodiske færdigheder samt bevidsthed om strategiske og motivationsmæssige læringsprocesser. Denne bevidsthed udtrykkes bl.a. ved rutine og evne til at planlægge og vurdere egne læringsprocesser med henblik på realisering af selvstændig læring.

De enkelte discipliner i faget udvikler hver for sig og i samspil viden og færdigheder både på det sproglige og det kulturelle område, som er forudsætninger for at kunne forberede eleverne til videregående studier efter endt gymnasial uddannelse. Man kan her tale om, at faget er specifikt studieforberedende, også i forhold til en kompetence i at læse tekster. Samtidig er faget både i kraft af sit eget indhold og dets samspil med andre fag med til at opbygge en generel studiekompetence i kraft af både metoder og arbejdsformer. Således anskuet vil faget også være alment studieforberedende.

Personlige og sociale kompetencer

Eleverne skal kunne bruge det engelske sprog i en personlig og social sammenhæng, og de skal kunne reflektere over brugen af sproget bl.a. således, at deres forståelse af egen identitet udvikles.

Med dette menes der, at eleverne skal erhverve sig sproglige og sociale kompetencer, således at de kan forstå og gøre sig forståelige i tværkulturelle sammenhænge, både lokalt og globalt.

Ved kontakten med engelsktalende kulturer vil eleverne få en mulighed for at erhverve forståelse for andre kulturer og deres udgangspunkt. På denne måde sættes deres egen kulturbaggrund i relief med et mere nuanceret syn på egen kultur til følge.

Kulturelle og samfundsmæssige kompetencer

Eleverne skal kunne bruge det engelske sprog til at kommunikere på tværs af kulturelle grænser, bl.a. således at deres forståelse af egen kulturbaggrund udvikles. Eleverne skal kunne sætte deres viden om faget ind i en grønlandsk sammenhæng, og de skal kunne bruge sproget til at orientere sig i og agere i en globaliseret verden.

Gennem undervisningen skal eleverne lære at forholde sig til en global virkelighed, samtidig med at de sættes i stand til at perspektivere til egen kulturel baggrund. Derved opbygges deres kulturelle og samfundsmæssige kompetencer, idet eleverne skal medtænke deres egen kultur og samfund i et bredere globalt perspektiv.

3. Læringsmål og indhold

De faglige mål er de overordnede retningslinjer for og krav til undervisningen. De er samtidig bedømmelseskriterier til eksamen, hvorfor målene er styrende i forhold til undervisningens indhold.

3.1. Læringsmål

Eleverne skal kunne:

Sprogfærdighed:

- a) *forstå forholdsvis komplekst mundtligt og skriftligt engelsk fra forskellige regioner og i forskellige stillejer om almene og faglige emner,*
- b) *beherske et varieret ordforråd, der gør det muligt ubesværet at deltage i en samtale og diskussion på engelsk om almene og faglige emner,*
- c) *give en længere, velstruktureret mundtlig og skriftlig fremstilling på flydende, korrekt engelsk af komplekse sagsforhold med forståelse for kommunikationssituationen,*

Følgende skema viser hvilke sproglige kompetencer eleven skal beherske:

SPROGBRUGSKOMPETENCER	
Lytte/læse	Forstå forholdsvis komplekst mundtligt og skriftligt engelsk om almene og faglige emner
Tale/skrive	længere, velstruktureret og grammatisk korrekt mundtlig og skriftlig fremstilling om komplekse sagsforhold, afpasset kommunikationssituationen, herunder fx formelt/uformelt sprog.
Interaktion	deltage ubesværet i samtale og diskussion om almene og faglige emner på korrekt og flydende engelsk
Ordforrådet	Varieret, præcist og nuanceret
Fluency og korrekthed	flydende og korrekt

Sprogfærdighed omfatter dels de fire 'grundkompetencer' lytte, læse, tale, skrive, dels kompetencer der kombinerer disse, fx samtale og diskussion (interaktionskompetencer).

Sprogbrugskompetencerne skal altså forstås i sammenhæng med hinanden. Samtidig gør beskrivelsen det klart, at de hver især og sammen bygger på beherskelse af sprogbygningen (sprogsystemet) i form af udtale, grammatik og ordforråd.

Med almene emner menes emner, som ikke forudsætter indsigt i et bestemt fagområde, ikke kræver kendskab til en særlig faglig terminologi, og som appellerer til en bred modtagergruppe.

Med faglige emner menes emner, som kræver en vis fordybelse af modtageren, forudsætter et vist forhåndskendskab til emnet og anvender fagspecifik terminologi i et vist omfang. Fra vores eget fagområde kan det fx være tekster eller foredrag, der anvender tekstanalytiske begreber, tekster der handler om sprog eller om sociale, kulturelle eller historiske forhold i den engelsktalende verden. I forbindelse med samarbejde med andre fag vil en lang række andre emner kunne levere tekster om faglige emner.

Også de produktive kompetencer (tale, skrive) defineres i læreplanen med udgangspunkt i hvilke typer emner man skal kunne tale og skrive om.

For A-niveau forlanger læreplanen evne til at give en fremstilling af komplekse sagsforhold, dvs. faglige emner af mere kompleks karakter, som kræver større overblik og indsigt i emnet. Dvs. eleven skal kunne give en sammenhængende og velstruktureret mundtlig og skriftlig fremstilling om et kendt emne. At fremstillingen er sammenhængende betyder, at der ligger en samlende idé til grund for den, og at denne idé fremstår tydeligt. Velstruktureret betyder, at flere synspunkter og tolkninger af et givet sagsforhold inddrages og afvejes mod hinanden, samt at der er en bevidst, logisk og tydelig rækkefølge i de punkter, der fremstilles.

På A-niveau betones særsomt færdighed i at formulere egne synspunkter. Der lægges vægt på at eleven er i stand til dels at give en struktureret fremstilling og dels at udtrykke sig klart og præcist, nuanceret og grammatisk korrekt om et givent emne.

Sprog, tekst og kultur:

- d) gøre rede for indhold, synspunkter og stilforskelle i forskellige typer af engelske tekster,*
- e) analysere og fortolke forskellige nyere og ældre teksttyper om almene og faglige emner under anvendelse af faglig terminologi,*
- f) perspektivere den enkelte tekst i forhold til samfundsmæssige, kulturelle, historiske og faglige sammenhænge,*
- g) reflektere over forskellige udtryksformer på et æstetisk grundlag,*
- h) anvende en grundviden om historiske, kulturelle og samfundsmæssige forhold i Storbritannien, USA eller andre engelsktalende områder til analyse og perspektivering af aktuelle eller historiske forhold,*
- i) anvende en grundviden om det engelske sprogs opbygning og grammatik til sproglig analyse, tekstforståelse og formidling og*
- j) orientere sig i et større engelsksproget stof og anvende relevante hjælpemidler, opslagsværker og informationskilder.*

Beskrivelsen af analysekompetencer bygger på en kognitiv taksonomi med tre niveauer: redegørelse, analyse og fortolkning, samt vurdering og perspektivering.

ANALYSEFÆRDIGHEDER	
Redegørelse	Gengivelse og prioritering af indhold, synspunkter og stilforskelle i forskellige typer tekster herunder film og andre media.
Analyse og fortolkning	Nærstudie af større og mindre elementer af forskellige nyere og ældre teksttyper samt mediestof, herunder film, med anvendelse af faglig terminologi, samt betydningen af de valg, der er truffet af tekstens afsender.
Vurdering og perspektivering	i forhold til samfundsmæssige, kulturelle, historiske og litteraturhistoriske sammenhænge.

For A-niveauet gælder, at eleverne skal kunne analysere og fortolke såvel ikke-litterære som litterære tekster. Endvidere kræves færdighed i at anvende faglig terminologi i analyse og fortolkning. Den faglige terminologi omfatter dels betegnelser for de vigtigste litterære og ikke-litterære genrer, dels tekstanalytiske begreber som plot, point of view, metaphor m.m. Nogle betegnelser vil være genrespecifikke, andre mere bredt anvendelige i tekstanalysen.

Ved medier forstås massemedier som aviser, film og tv, interpersonelle medier som f.eks. mobiltelefoner og e-mail og kombinationer af massemedier og interpersonelle medier (fx internettets sociale netværk som YouTube, Facebook og Twitter).

I forbindelse med samarbejde med andre fag vil det være hensigtsmæssigt, at klassens undervisere vedtager en fælles terminologi, i hvert fald for de hyppigste begrebers vedkommende.

Perspektivering omfatter kravet om, at eleverne skal kunne placere den enkelte tekst i dens samfundsmæssige, kulturelle og historiske sammenhæng både lokalt og globalt og, hvor det er muligt, perspektivere til deres egen virkelighed. Det betyder, at eleven skal kunne sætte teksten ind i en større sammenhæng, udpege tidstypiske træk i teksten, sammenligne med andre tekster og vurdere tekstens betydning i forhold til disse og i forhold til sociale, kulturelle eller historiske strømninger.

Derudover er det vigtigt, at underviseren er helt bevidst om, hvad man vil med sin undervisning i den enkelte time, og at man også gør det helt klart for eleverne, hvilke motiver, der ligger bag valget af stof, hvilke intentioner man har med arbejdet, hvilke analysemetoder man vælger og hvorfor. Kun hvis eleverne allerede fra starten får en viden om det stof, de arbejder med, og de metoder, de anvender, vil de kunne forholde sig reflekteret og reflekterende til engelskfaget og dets muligheder og begrænsninger i et samspil med andre fag.

Jf. punkt h) skal den studerende kunne anvende en grundviden om historiske, kulturelle og samfundsmæssige forhold i Storbritannien og USA samt andre engelsktalende områder til analyse og perspektivering af aktuelle forhold. Kravet om denne form for grundviden skal ses i sammenhæng med perspektiveringskompetencen. At kunne sætte en tekst ind i en større sammenhæng forudsætter kendskab til samfundsforhold, kultur og historie både lokalt og globalt.

At grundviden om disse forhold skal kunne anvendes til perspektivering af aktuelle forhold betyder, at den studerende skal være i stand til at anskue en aktuel problemstilling ud fra forskellige synsvinkler: kulturelle, samfundsmæssige og historiske.

Læreplanen kræver at eleverne skal kunne anvende faglige opslagsværker og øvrige hjælpemidler og benytte hensigtsmæssige sprogindlæringsstrategier. Faglige opslagsværker er fx ordbøger, grammatikker og IT i bredest mulig forstand. Hensigtsmæssig anvendelse af ovennævnte hjælpemidler kræver beherskelse af et grundlæggende sprogligt begrebsapparat. Beherskelse af terminologien kræver en regelmæssig anvendelse af hjælpemidlerne som en integreret del af undervisningen.

Sprogindlæringsstrategier er en fællesbetegnelse for de arbejdsvaner og teknikker en elev anvender for at tilegne sig sproget. Fornuftig anvendelse af håndbøger er et aspekt heraf. Andre aspekter er fx at arbejde med målrettet ordforråd, at kunne lytte og efterligne, at rette egne grammatiske fejl i mundtlig kommunikation, at arbejde systematisk med omskrivning og redigering af egne skriftlige produkter osv.

Ved anvendelse af Grammarly og lignende elektroniske stave- og grammatikkontroller er det væsentligt, at den studerende bruger programmet til at øge sin egen sproglige kompetence, således at eleven på sigt bliver uafhængig af den form for hjælpemidler.

3.2. Kernestof

De faglige mål, der er nævnt i læreplanens afsnit 3.1, skal nås gennem beskæftigelse med fagets kernestof (3.2) og det supplerende stof (3.3).

Undervisningen i engelsk er styret af det, som eleverne skal kunne som resultat af undervisningen, dvs. deres kompetencer. Kompetencerne i engelsk er formuleret i læreplanens punkt 2.1 *Faglige Mål*. Disse kompetencer kan opnås ved arbejdet med meget forskelligt stof og ved anvendelse af varierende arbejdsformer og er altså ikke knyttet til et særligt pensum. Dog er der i læreplanen fastsat et fagligt indhold, der er uomgængeligt for opnåelse af de specifikke kompetencer, og dette obligatoriske indhold fremgår af kernestoffet. Kernestoffet skal dog ikke opfattes som et pensum, men som en nødvendig forudsætning for at nå målene.

For at nå helt frem til målene skal der bruges supplerende stof, der perspektiverer og uddyber kernestoffet og i det hele taget udvider den faglige horisont. Det supplerende stof er ikke nærmere defineret, men bestemmes af underviseren, eleverne, og de respektive studieretningers særlige behov.

Kernestoffet definerer fagets identitet og står centralt gennem hele uddannelsesforløbet. De områder, der indgår i kernestoffet, danner samtidig grundlaget for samarbejde med andre fag inden for både sproglige, litterære, historiske og kulturelle områder.

Kernestoffet er:

- a) *det engelske sprogs grammatik, herunder syntaks, udtale, ortografi og tegnsætning*
- b) *ordforråd, orddannelse og idiomer,*
- c) *principper for tekstopbygning og tekstsammenhæng,*
- d) *kommunikationsformer og kommunikationsstrategier i almene og faglige sammenhænge,*
- e) *tekstanalytiske begreber,*
- f) *et bredt udvalg af litterære tekste fra forskellige perioder,*
- g) *et bredt udvalg af nyere litterære og ikke-litterære tekster,*

- h) væsentlige historiske, kulturelle og samfundsmæssige forhold i Storbritannien og USA, og
- i) historiske og aktuelle forhold i andre dele af den engelsktalende verden.

Kernestoffet udgøres af autentiske, ubearbejdede, engelsksprogede tekster, der med få undtagelser skal tage udgangspunkt i eller kunne sættes i forbindelse med fagets kulturområder.

Kernestoffet relaterer sig til følgende områder:

- Sprog og kommunikation
- Tekster og mediestof herunder film
- Kultur- og samfundsforhold i den engelsktalende verden

Kernestoffet	
Sprogbygning	<i>grammatik, ortografi og tegnsætning; udtale samt syntaks</i>
Ordforråd	<i>idiomatik, ordforråd og orddannelse</i>
Sprog i tekst	<i>tekstopbygning, tekstsammenhæng</i>
Sprog i kontekst	<i>kommunikationsformer og kommunikationsstrategier</i>
Sprognormer	<i>standardsprog og variation</i>
Verdenssproget	<i>engelsk som globalt kommunikationssprog</i>
Tekstanalyse	<i>tekstanalytiske begreber og modeller</i>
Teksttyper	<i>bredt udvalg af nyere litterære tekster, ikke-litterære tekster og mediestof herunder film. Både Storbritannien og USA såvel som udvalgte dele af den øvrige engelsksprogede verden skal være repræsenteret</i>
Kultur, litteratur og samfund	<i>væsentlige historiske og aktuelle samfundsmæssige og kulturelle forhold i Storbritannien og USA såvel som udvalgte dele af den øvrige engelsksprogede verden</i>

Sprog og kommunikation

Undervisningen kan tage udgangspunkt i elevernes kendskab til tilsvarende områder inden for det grønlandske, hvor det er muligt, således at eleverne ved en kontrastiv tilgang får viden om de særpræg, der kendetegner det engelske sprog.

Det sproglige kernestof består både af sproget betragtet som sammenhængende system (sprogbygningen) og af sprog i anvendelse (sprogbrug og idiomatik), og det omfatter grammatik, skrift og tegnsætning, samt udtale og ordforråd. Ud over den grundlæggende grammatik (fx sætningsanalyse, ordklasser, modalverber, tider, uregelmæssige verber, forskellen på adjektiver og adverbier osv.) omfatter A-niveauets kernestof en bredere vifte af grammatiske emner. Målet er at sætte eleverne i stand til at beskrive det engelske sprog grammatisk og stilistisk.

På A-niveau berøres lydsystemet, så eleverne opnår en vis viden om distinktive træk, der faciliterer den mundtlige kommunikation på engelsk. Det kan fx være forskellen på stemte og ustemte lyde, på lange og korte vokaler (fx i ordpar som bid/bit, had/hat) og på udtalen af lyden /ɒ/ og /ʌ/ (fx i cot/cut, hot/hut). I

læreplanens beskrivelse af de faglige mål (2.1) er kendskab til ordforråd kædet sammen med, hvilke typer tekster eleverne skal kunne læse på de forskellige niveauer.

På A-niveau kræves et ordforråd, der sætter eleverne i stand til at læse tekster på forholdsvis komplekst engelsk om almene og faglige emner. I arbejdet med ordforrådet indgår også gængs analyseterminologi til forskellige typer tekster og til beskrivelse af sproglige fænomener (grammatiske og stilistiske), samt den faglige terminologi, der knytter sig til arbejde med samfundsfaglige, kulturelle, historiske og litteraturhistoriske emner. Endvidere kræves det, at der arbejdes med idiomatik.

Også principper for tekstopbygning indgår i kernestoffet. Det gælder fx forholdet mellem tekstens delelementer (indledning, krop, afslutning), overskrifter og deloverskrifter samt forskellige tekstgenrers opbygning og deres særlige sproglige træk (fx essay, abstract, synopsis, rapport osv.).

Arbejdet med ordforråd er kædet sammen med de typer af tekster, som eleverne læser. Ordforrådet bør derfor sætte eleverne i stand til at læse og tale nuanceret om komplekse tekster samt om almene og faglige emner. Kommunikationsstrategier indgår også i kernestoffet. Det betyder, at eleverne skal arbejde med forskellige måder at formidle et budskab på.

Engelsk som internationalt kommunikationssprog er også en del af kernestoffet. Engelsk anvendes som det naturlige andetsprog i fx internationale organisationer, multinationale firmaer, faglige netværk, grænseoverskridende subkulturer og i mange andre offentlige og private sammenhænge. I sagens natur findes der ikke én accepteret standard for den type kommunikation, men mange.

Tekster og mediestof herunder film

Tekstanalytiske begreber

Kernestoffet omfatter også *tekstanalytiske begreber*. Der kræves på alle niveauer et vist mål af færdigheder i tekstanalyse og tekstfortolkning, og der kræves evne til at anvende tekstanalytiske begreber.

Arbejdet med tekstanalyse er en proces, som indbefatter alt fra den mest simple afklaring af det enkelte ords leksikalske betydning, dets konnotationer, den farve det tager fra og giver til dets umiddelbare omgivelser til den abstrakte, overordnede fortolkning af et værk og en placering af dette værk i en kulturel og historisk kontekst og/eller den reformulering af den historiske og kulturelle kontekst, som dette værk (måske) gav anledning til.

Et karakteristisk træk ved den måde faget engelsk læser tekster på er, at det tekstanalytiske niveau inddrager sproglige fænomener, som er karakteristiske for en teksts stil, fx ordforråd og syntaks. Skønlitterære tekster analyseres med udgangspunkt i analytiske termer som *setting, character, plot, narrator, point of view, language, style* og *theme*. Ved læsning af poesi anvendes bl.a. termer som *voice, figures of speech, imagery, symbols, rhyme, rhythm, poetic forms*, og i et arbejde med drama belyses dialogens og regibemærkningernes betydning. I forbindelse med ikke-litterære tekster analyserer man ofte kommunikationssituationen ud fra en kommunikationsmodel (*sender* → *medium/channel* → *receiver*) og inddrager retoriske virkemidler, bl.a. appelformer (rhetorical modes), og fænomener som fx *repetition, contrasts, parallels* og *symbols*.

Det vil være hensigtsmæssigt, hvis de humanistiske fag i en studieretning går i dialog om tekstarbejdet med henblik på brug af fælles analytiske termer, og måske kan et samarbejde engelsk-grønlandsk-dansk skærpe elevernes bevidsthed om metoder og analysestrategier.

Et bredt udvalg af nyere litterære, ikke-litterære tekster og mediestof

Overordnet skelner læreplanerne mellem litterære tekster, ikke-litterære tekster og mediestof.

Litterære tekster:

Med et bredt udvalg af skønlitterære tekster forstås tekster, både ældre og nyere der dækker hovedgenrerne epik, lyrik og drama.

Nyere tekster er udtryk for litterære, kulturelle og erkendelsesmæssige tendenser i engelsksprogede lande, og mødet med teksterne vil kunne bidrage til en forståelse af elevernes egne grundvilkår og egen samtid.

Ikke-litterære tekster:

Ikke-litterære tekster omfatter et utal af typer: avisreportage, avisfeature, klummer, interview, portrætter, læserbreve osv. Dertil kommer fx reklamer, madopskrifter eller brugsanvisninger. Analyse af sådanne tekster kan ikke generaliseres, men det vil næsten altid være relevant at præcisere kommunikationssituationen og spørge, her forenklet formuleret: hvem siger – hvad – til hvem – hvordan – i hvilken kanal – og med hvilken hensigt. Det medium, afsenderen benytter, er bestemmende for tekstens karakter og opbygning. Med den type tekster får eleverne et bredt kendskab til væsentlige strømninger af samfundsmæssig karakter.

Mediestof:

De mange forskellige kommunikationsformer og medier giver rig mulighed for variation og bør medtænkes i undervisningen. Eksempler på medier og mediegenrerne er: sms, chat og e-mail, reality shows i tv, sociale medier m.m. Disse medietyper tilgodeser elevens interesser og behov. Faget opleves dermed som spændende, relevant og vedkommende. Samtidig inddrages elevernes allerede kendte univers dermed aktivt i undervisningen.

Kultur og samfundsforhold i den engelsktalende verden:

En forståelse af den sammenhæng en tekst eller sproglig frembringelse er udsprunget af må stå centralt i et fag, som er både et vidensfag og et kulturfag. Litterære tekster, ikke-litterære tekster og mediestof læses også for at give et indblik i den anglofone verdens kulturelle særpræg og bidrager til at tegne et billede af nationernes selvforståelse. Nationalitet, etnicitet, religion og sprog er alle betydningsfulde forståelsesrammer i vestlige nationer, herunder de anglofone. En nations fortolkning af historiske begivenheder er medvirkende til at skabe en national identitetsfølelse. Både særpræg og selvforståelse er målet for denne del af kernestoffet, og i denne sammenhæng læses skønlitterære tekster som kulturelle fortællinger. Den viden, der opnås ved beskæftigelsen med dette stofområde, skal ifølge de faglige mål anvendes til at belyse og perspektivere aktuelle forhold. Dette kan fx ske ved:

- at analysere en regional eller international konflikt, hvor anglofone lande er involverede
- debattere verserende emner i den offentlige debat
- fortolke en film eller tekster i en historisk sammenhæng, dvs. at påvise den indflydelse vigtige historiske begivenheder har haft.

Herved er der en oplagt mulighed for at eleverne kan perspektivere til deres egen verden.

Autentiske og ubearbejdede tekster og mediestof:

Det anføres i læreplanen, at litterære og ikke-litterære tekster samt mediestof i kernestoffet skal være ubearbejdede og på autentisk engelsk. Anvendelse af materiale, der ikke lever op til disse kriterier, er herved ikke udelukket fra behandling, idet kernestoffet vil blive tilføjet en ekstra dimension ved at blive perspektiveret vha. supplerende materiale.

3.3 Supplerende stof

Eleverne vil ikke kunne opfylde læringsmålene alene ved hjælp af kernestoffet.

Det supplerende stof skal uddybe og perspektivere kernestoffet og udvide elevernes faglige horisont, i overensstemmelse med fagets faglige mål. I det supplerende stof indgår både tekster og andre udtryksformer,

som har udgangspunkt i den engelsktalende verden, og stof på engelsk fra andre fagområder. Tekster på engelsk skrevet af ikke engelsksprogede forfattere indgår i et vist omfang. Ligesom i kernestoffet skal der i det supplerende stof i videst muligt omfang perspektiveres til grønlandske og internationale forhold.

Valget af supplerende stof vil i høj grad afhænge af den valgte studieretning. Engelskundervisningen på de merkantile studieretninger skal have et stærkt merkantilt islæt samtidig med, at litterære og samfundsmæssige emner tilgodeses. På de tekniske studieretninger skal dele af det supplerende stof relatere sig til teknologiske og naturvidenskabelige emner, således at eleverne får indsigt i terminologier og fremstillingsmetoder inden for det teknologiske og naturvidenskabelige område.

Det er vigtigt at understrege at kernestoffet ikke dækker de faglige mål fuldt ud. I det supplerende stof finder uddannelserne deres faglige profil. Eftersom de individuelle studieretninger ikke dækkes af kernestoffet kommer det supplerende stof til at spille en central rolle ud fra de enkelte studieretningers behov. Det supplerende stof omfatter typisk aktuelt engelsksproget materiale, der perspektiverer og uddyber kernestoffet.

4. Undervisningens tilrettelæggelse

4.1 Didaktiske principper

a) Undervisningen skal tage udgangspunkt i elevernes faglige niveau og viden.

Her tages udgangspunkt i elevernes aktuelle niveau, hvilket betyder, at man ikke automatisk kan regne med en faglig fællesnævner for klassen.

b) Undervisningen tilrettelægges, så den i videst muligt omfang har karakter af en læringsdialog mellem lærer og elever.

Dette betyder at undervisningen aldrig må blive en envejskommunikation. Begrebet "læringsdialog" indgår i en undervisningsform, hvor underviseren indgår i en ligeværdig dialog og debat med eleverne og tager elevernes svar og holdninger alvorligt, samtidig med at denne udfordrer deres vante forestillinger for at skabe refleksion og indsigt hos eleverne. En læringsdialog kan også være en faglig samtale, hvor underviseren ved hjælp af åbne men bevidst valgte spørgsmål forsøger at lade eleverne sætte tanker og ord på deres egne erfaringer og ubevidste viden, ligesom faglige diskussioner imellem eleverne indbyrdes selvfølgelig også er læringsdialoger.

Grundlæggende kan "læringsdialogen" kun trives i et trygt og inspirerende studiemiljø, præget af respekt og tolerance for klassens gymnasiale subkultur og den enkeltes kulturelle og sociale baggrund.

c) Undervisningen tilrettelægges, så der veksles mellem forskellige undervisningsformer.

Variation i arbejdsformer i undervisningen er et ufravigeligt krav til god undervisning. Valget af arbejdsformer skal derfor bygge på principper om variation og progression, således at man opnår en vekslende organisering herunder klasseundervisning, individuelt arbejde, par – og gruppearbejde. Undervisningen skal gradvist opbygges fra lærerstyring og klasseundervisning til en højere grad af elevstyring både med hensyn til tilegnelse og formidling af stoffet. Et eksempel på en elevstyret organisering kan fx være projektlignende arbejdsformer, hvor eleverne i en kortere eller længerevarende periode individuelt eller i grupper er ansvarlige for afgrænsning af en problemstilling, supplerende informationssøgning og formidling af stoffet til klassen.

d) Undervisningen tilrettelægges, så elevernes interesser og behov tilgodeses, således at eleverne får mulighed for at opleve faget som spændende, relevant og vedkommende.

e) *Undervisningen tilrettelægges, så der både er faglig progression i de enkelte forløb og temaer og progression i udvikling af fagsprog og terminologi, så eleverne gradvis opøves i selvstændige arbejdsformer og kompleks tænkning.*

f) *Undervisningen tilrettelægges, så der i videst muligt omfang perspektiveres til det omgivende samfund.*

Dette betyder i praksis, at underviseren i sin undervisning i så høj grad som muligt inddrager elevernes forudsætninger såvel som deres sociale og kulturelle baggrund og perspektiverer sin undervisning til denne begrebsverden, så undervisningen opleves som relevant og vedkommende for eleverne.

Arbejdet med sprog, tekst og kultur integreres, så eleverne oplever en klar sammenhæng mellem udtryksmåde, stof og kommunikationssituation. Der skal arbejdes med at lytte, læse og kommunikere, og den enkelte elevs sprogudvikling og sprogproduktion både skriftligt og mundtligt skal prioriteres højt. Arbejdssproget er helt overvejende engelsk.

Dette betyder, at skriftligt og mundtligt engelsk skal vægtes lige højt, samt at man kan bruge tid til det skriftlige arbejde i timerne. Arbejdssproget er helt overvejende engelsk.

4.2 Arbejdsformer

Arbejdet med faget organiseres i 7-10 emner med udgangspunkt i fagets kernestof og i det supplerende stof. I arbejdet med kernestoffet skal litterære og ikke-litterære tekster være ubearbejdede og på autentisk engelsk.

Forløbsplanlægning

Undervisningen planlægges således, at teksterne samles om et overordnet emne eller tema, hvori kernestoffet indgår. I planlægningsfasen vil ideelt set indgå overvejelser om, hvorledes der overordnet skal arbejdes med stoffet i forhold til arbejdsformer og undervisningsprincipper under hensyntagen til den progression i arbejdsformer, som er med til at ansvarliggøre og selvstændiggøre eleverne.

Ifølge læreplanen organiseres arbejdet med faget fortrinsvis i emner. På A-niveau er der krav om 7-10 emner. Både kernestof og supplerende stof skal være repræsenteret i emnerne. Det bør overvejes, hvilke emner, der egner sig godt til tværfaglige eller studieretningstonende forløb/delforløb. Emnerne skal være af forskellig længde – det er ikke kvantiteten af tekster, der er afgørende, men derimod det fokus, der defineres. Det definerede fokus styrer udvælgelsen af de ulæste eksamenstekster og vil således fungere som en ramme for eleven, der hjælper til at åbne teksten.

Arbejdet med faget og de anvendte metoder varieres og vælges, så de understøtter læringsmålene. Valget af arbejdsformer skal bygge på princippet om variation og progression i alle henseender. Derfor skal undervisning og arbejdsformer, der fortrinsvis er lærerstyrede, gradvist afløses af undervisning og arbejdsformer, der giver eleverne større selvstændighed, medbestemmelse og ansvar.

Undervisningsformerne skal varieres i forhold til stoffet og tilpasses læringsmålene, så der både er fokus på teoretisk, praktisk og eksperimenterende arbejde. Der skal i høj grad tages hensyn til forskellige elevtyper, deres læringsstile og behov, og der skal fokuseres på undervisningsformer, der tilgodeser elevernes udvikling af fagsprog, refleksion og evne til kompleks tænkning.

Arbejdet med fagets skriftlige side skal tilrettelægges, så det indgår som støtte for tekst- og emnearbejdet og som støtte for sprogindlæringen. Det skriftlige arbejde skal også indgå som en selvstændig disciplin og tilrettelægges, så eleven udvikler evne til at beherske det engelske sprogsystem i en fri skriftlig fremstilling og til at udtrykke sig klart og nuanceret på korrekt engelsk. Undervisningen i skriftlig udtryksfærdighed

tilrettelægges, så eleverne trænes i at revidere selvproducerede tekster på basis af feedback. I undervisningen arbejdes med både skriveprocessen, herunder forskellige hensigtsmæssige skrivestrategier, samt det færdige produkt og dets kvaliteter. Feedback på skriftligt arbejde skal give klare anvisninger på, hvordan eleven kan forbedre sig.

Nyere forskning påpeger, at der er et uudnyttet læringspotentiale, som kan aktiveres ved at inddrage skrivning systematisk i fagene. Derfor er der i læreplanen åbnet mulighed for at anvende tid i timerne til både skrivning og redigering af skriftlige opgaver. En del af arbejdet med de skriftlige hjemmeopgaver kan derfor anvendes til redigering, omskrivning og lignende procesorienteret eller uddybende bearbejdning af opgavebesvarelser.

4.3 IT

Eleverne introduceres fra starten til IT-baserede arbejdsformer. IT er integreret i undervisningen og anvendes som et redskab til støtte for skriftlig og mundtlig kommunikation og formidling, til informationssøgning og ved udvikling og afprøvning af sproglige færdigheder. Samspejlet mellem sprogarbejdet, IT og organisering af arbejdsformer udgør en helhed.

Elevernes evne til at søge, sortere og udvælge samt formidle relevant fagligt materiale med kritisk bevidsthed skal udvikles. Eleverne skal opnå viden om digitale mediers betydning for kommunikation, så de kan indgå ansvarligt, kritisk og etisk bevidst i globale og digitale fællesskaber.

IT anvendes til at understøtte den didaktisk reflekterede undervisning. Engelsksproglig kompetence er i mange tilfælde en forudsætning for at kunne anvende digitale værktøjer og indhente information til brug i faglige sammenhænge. IT er samtidig integreret i sprogindlæringen og giver de studerende mulighed for interaktion og for at opleve sproget i varierede og aktuelle sammenhænge.

De studerende er generelt flittige IT-brugere, men deres fagligt velovervejede brug af IT skal i engelskfaget rammesættes og stilladseres. Dette gælder ikke blot for de medier og kanaler, som de i forvejen bevæger sig på, fx Facebook og YouTube, men de studerende skal også hjælpes til at se den hensigtsmæssige, fagspecifikke brug af generelle programmer, fx funktioner i Office-pakken, som kan understøtte deres samarbejde og sprogtilenelse samt kvaliteten af deres færdige produkter til bedømmelse.

IT er en uadskillelig del af engelskfaget, ikke et værktøjsmæssigt add-on, og teknologien påvirker såvel indholdet i som formen på undervisningen. De studerende skal hjælpes til at forstå, hvordan de gennem aktiv og kritisk brug af IT kan få adgang til at udvide både deres indholdsviden og deres sproglige viden og få adgang til autentisk, up-to-date indhold og kommunikation – mundtligt, skriftligt, envejs og flervejs.

Forskellige IT-redskaber kan understøtte hensigtsmæssige tilegnelsesprocesser og tilbyde differentieringsmuligheder, ligesom de studerende kan blive aktive sprogbrugere og -producenter snarere end passive modtagere. IT kan give input til undervisningen og understøtte output, hvor de studerende gradvist får fokus på form, hvad enten det er tekst, lyd, billede eller multimodale præsentationer. Samarbejde, fx samskrivning eller peer feedback, understøttes hensigtsmæssigt med IT, dels gennem mere traditionel IT-medieret feedback, dels gennem fx wikis og andre web 2.0-redskaber, som kan facilitere øget elevinddragelse og samarbejde i både indholds-, sprog- og kulturarbejdet. Virtuelt samarbejde er endnu en måde at arbejde med autentisk sprog og kultur samt at bidrage til elevernes karrierekompetence på et globaliseret, digitaliseret arbejdsmarked.

4.4 Fagsprog

Undervisningen tilrettelægges, således at der arbejdes systematisk med udvikling af elevernes fagsprog og forståelse og anvendelse af fagets terminologi.

Undervisningen i engelsk stiller krav om et specifikt fagsprog og evnen til refleksion og kompleks tænkning.

Læring kan opfattes som en progressiv og akkumulativ læringsproces, hvor det enkelte faglige begreb i undervisningen bygges oven på det foregående og danner en form for syntese med dette, hvorved der opstår en akkumuleret begrebsdannelse hos eleven. Dette betyder derfor, at undervisningen skal tilrettelægges således, at der opnås en gradvis taksonomisk progression i de enkelte forløb og temaer såvel som med en systematisk og logisk progression i udvikling af terminologi og fagsprog, ikke mindst af hensyn til svage elever, eller elever, der har undervisnings sproget, som et andet- eller fremmedsprog.

Undervisningen tilstræber en fælles sproglig terminologi, således at fagsproget er fælles fra begyndelsen.

Undervisningen skal tilrettelægges, således at eleverne gradvist opnår en sikkerhed i forståelse og brug af før-faglige begreber.

Der skal i undervisningen arbejdes systematisk med at opbygge elevernes fortrolighed med før-faglige begreber såsom resumé, analyse, argumentation, redegørelse, diskussion osv. Ofte forudsættes i undervisningen at disse udtryk er velkendte for eleverne, idet at det er hyppigt forekommende ord, der har en form for "almen karakter". Dette er imidlertid langt fra tilfældet – heller ikke for elever, der undervises på deres modersmål – og manglende fortrolighed med disse begrebers indhold vil ofte være bremsende for elevernes forståelse og læring.

4.5 Samspil med andre fag

Undervisningen tilrettelægges, så der i perioder arbejdes tværfagligt og drages paralleller til andre fags videnområder. Den mundtlige og skriftlige sprogfærdighed skal i dette samspil styrkes ved, at eleverne tilegner sig og formidler dele af det faglige stof på engelsk. Engelsk skal med udgangspunkt i fagets kernestof og det supplerende stof bidrage til at perspektivere og belyse det faglige indhold i stofområder, som behandles i samspillet.

Fagets rolle kan variere i de forskellige tværfaglige forløb afhængig af fagets plads i en given studieretning. De faglige mål giver gode muligheder for at definere meningsfulde tværfaglige forløb, hvor engelskfaglige kerneområder kommer i fokus, og hvor faget samtidig tilbyder andre fag en engelsksproglig ekspertise og en viden om forhold i den engelsktalende verden. Fx kan der på specialiserede studieretninger undervises i et engelsk efter studieretningens behov, og det vil også her være naturligt at indgå et samarbejde med studieretningens andre undervisere, således at engelsk vil kunne indgå i en bredere sammenhæng.

Det er både kernestof og supplerende stof, der kan danne den engelskfaglige basis for samarbejdet, således kan fx et til engelsk oversat værk inddrages, også som primærkilde, hvis det er oplagt i den givne sammenhæng.

Større tværfaglige emneforløb dokumenteres i undervisningsbeskrivelsen for engelsk.

Det er oplagt, at engelsk også medvirker i tværfagligt samarbejde, hvor fagets litterære aspekter sættes i centrum. Formidlingen af fagligt stof eller resultatet af arbejdet kan foregå på engelsk, fx i form af en mundtlig præsentation af elevens/elevernes arbejde eller en skriftlig rapport.

5. Evaluering

5.1. Løbende evaluering

Elevernes faglige standpunkt evalueres med en indledende screening, der undervejs i forløbet følges op af test. Efter afslutningen af hvert emne foretages en evaluering, således at hver elev opnår en klar opfattelse af niveauet for og udviklingen i sit faglige standpunkt, og således at den individuelle og fælles refleksion over udbyttet af undervisningen styrkes. For at eleverne kan få et redskab til at vurdere egen faglig udvikling, skal der desuden foretages selvevaluerende test. Grundlaget for evalueringen er læringsmålene.

Den løbende evaluering kan fokusere på følgende områder:

- taksonomisk progression i forhold til faglige mål og fagligt indhold
- taksonomisk progression i forhold til at kunne anvende andre eller mere selvstændige arbejdsformer
- aktivitetsniveau

Evaluerings processen kan med fordel deles op i disse to områder:

- Underviserevalueringer
- Elevevalueringer

Underviserevalueringer

Ved skoleårets start præsenterer underviseren fagets læringsmål, fagets indhold og arbejdsformer. Det skal sikres, at der er en passende balance mellem evalueringsaktiviteter og egentlig undervisning og gruppearbejde. Det bør medtænkes, at en lang række evalueringselementer er integreret i den almindelige undervisningsaktivitet og det almindelige samvær med eleverne, fx i den spontane respons på elevindlæg i undervisningen og i samtaler med eleverne under gruppearbejde. Formålet med den løbende evaluering er primært formativ i sit sigte. Dens formål er, at den enkelte elev får et klart billede af sit faglige standpunkts udvikling og niveau, både når det gælder faglige mål, fagligt indhold og almen studiekompetence såsom arbejdsmetoder og arbejdsformer. På denne baggrund vejledes eleven i, hvordan der kan foregå yderligere faglig progression. Der skal naturligvis også ske en summativ evaluering, dvs. en endelig formulering af elevens standpunkt i form af en årskaraktér. Evalueringen af elevernes standpunkter hænger desuden naturligt sammen med den proces, hvor underviseren med klassen drøfter, hvordan undervisningen kan justeres med hensyn til progression, niveau og brug af arbejdsformer og undervisningsmaterialer.

Elevevaluering

Hermed menes elevens egen vurdering af sin progression både fagligt og socialt. Dette kan f.eks. foregå på følgende måder:

- Eleverne kan, gerne virtuelt, føre en logbog, hvor de reflekterer over de ovennævnte punkter
- Med udgangspunkt i kriterier formuleret af underviser og elever i fællesskab, udarbejder den enkelte elev en skriftlig evaluering af sit standpunkt. Denne selvevaluering bidrager med en del af fundamentet for en samtale mellem underviser og elev., hvilket skal føre til en plan for elevens videre arbejde.
- Eleverne kan arbejde med selvevaluering i grupper fx i form af konstruktiv kritik ved fremlæggelser.

5.2. Prøveformer

Der afholdes skriftlig og mundtlig prøve.

Den skriftlige prøve

Grundlaget for den skriftlige prøve er et 2-delt, centralt stillet opgavesæt. Hele sættet udleveres ved prøvens start. Prøvens varighed er 6 timer.

Ved første del af opgavesættet må hjælpemidler ikke benyttes. Efter 1 time indsamles alle besvarelser fra første del af opgavesættet.

Ved anden del af opgavesættet kan eleverne vælge, om de vil forberede sig i grupper eller individuelt. Ved gruppeforberedelsen drøftes opgavematerialet, og der må tages notater. Derefter besvarer eksaminanden opgaven individuelt i en sammenhængende skriftlig fremstilling.

Ved Delprøve 1 skal eksaminanden arbejde helt uden hjælpemidler. Når eksaminanden har løst opgaverne i Delprøve 1, er det tilladt at gå i gang med at læse opgavehæftet til Delprøve 2. Dette vil sige, at begge opgavehæfter må udleveres samtidig. Det er dog ikke tilladt for eksaminanden at forlade eksamenslokalet eller samtale med andre eksaminander i løbet af eksamenens første time, hvor Delprøve 1 skal afvikles. Delprøve 1 afleveres efter den første time af eksamen.

Ved Delprøve 2 skal eksaminanden vælge mellem to opgaver, der med baggrund i et tekstmateriale stiller krav om at eksaminanden demonstrerer opnåelse af engelskfagets læringsmål.

Delprøve 2 består af to dele, en mulig kollektiv del og en individuel del. I den første time af Delprøve 2, som igangsættes umiddelbart i forlængelse af Delprøve 1, er der mulighed for at arbejde i grupper på normalt 3-4 personer. Elever der ikke ønsker at deltage i gruppedrøftelser af materialet fra Delprøve 2 opgavehæftet, skal have mulighed for at arbejde individuelt med opgaven. Dette betyder, at skolen i sin planlægning af eksamen bør tage højde for, at der både skal være et lokale, hvor der må diskuteres, og et lokale, hvor der er ro til at arbejde uforstyrret.

De elever, der vælger at arbejde i grupper, har her mulighed for at drøfte opgavematerialets indhold og temaer, samt diskutere, hvordan man bedst vinkler og besvarer opgaveformuleringerne.

Læreren har ansvar for, at eleverne er "klædt på" til at løse ovennævnte del af prøven. Hermed menes, at eleverne i den daglige undervisning har trænet teknikkerne i skriveprocessens idéfase, så de kan arbejde målrettet og meningsfyldt med at få planlagt deres opgavebesvarelse, hvad enten dette skal foregå i grupper eller individuelt.

Det vil være relevant, at klassen afprøver og evaluerer gruppeforberedelse ved terminsprøven. Dette vil dels give den enkelte elev mulighed for at overveje, om vedkommende ønsker at deltage i gruppeforberedelse til den egentlige eksamen, og dels sørge for at træne eleverne i denne arbejdsform, så de kan få maksimalt udbytte af gruppeforberedelsen til eksamen.

Det endelige valg af opgave i Delprøve 2 er individuelt. Ved afslutningen af gruppeforberedelsen er der 4 timer tilbage af den samlede eksamenstid. Her er hensigten er at give eksaminanden mulighed for at vise sine individuelle engelskfaglige færdigheder.

Eksaminanden skal alt afhængig af opgaveformuleringen demonstrere sine evner til at anvende engelskfagets metoder til afkodning af teksters betydning og hensigt samt demonstrere evne til at reflektere, strukturere og formidle på et niveausvarende engelsk skriftsprog.

Den mundtlige prøve

Skolen vælger for den enkelte klasse mellem en af følgende to prøveformer:

Prøveform a

En mundtlig prøve på grundlag af opgaver med et ukendt tekstmateriale med tematisk tilknytning til et af de studerede emner. Prøvematerialet skal have et omfang på ca. 3-4 normalsider eller 9-12 minutters afspillet tekst eller en kombination heraf. Prøven omfatter præsentation, samtale, tekstforståelse og perspektivering.

Der gives ca. 60 minutters forberedelsestid, og eksaminationstiden er ca. 30 minutter pr. eksaminand.

Prøveform b

En mundtlig prøve på grundlag af opgaver med et ukendt tekstmateriale med et omfang på ca. 8-12 normalsider med tematisk tilknytning til et af de studerede emner. Prøven omfatter præsentation, samtale, tekstforståelse og perspektivering.

Der gives ca. 24 timers forberedelsestid, dog ikke mindre end 24 timer. Eksaminationstiden er 30 minutter pr. eksaminand.

En normalside er for prosa 2400 enheder (antal anslag inklusive mellemrum), for lyrik og drama 30 linjer, for elektronisk mediemateriale tre minutter.

De emner, der indgår som grundlag for prøven, skal tilsammen dække fagets læringsmål.

Eksamensgrundlaget for den mundtlige prøve udgøres af det stof, der er beskrevet i den udarbejdede undervisningsbeskrivelse i faget. Eksamens indhold skal afspejle de afviklede undervisningsforløb. Der stilles prøvespørgsmål inden for en bred repræsentation af de læste stofområder, men ikke nødvendigvis sådan, at hvert undervisningsforløb repræsenteres af specifikt afgrænsede spørgsmål. Nogle forløb kan have et så minimalt omfang, at stoffet bedst egner sig til inddragelse i andre prøvespørgsmål.

Det er god praksis, at prøvespørgsmålets ukendte tekstmateriale foreligger i en tydelig og læselig form med angivelse af forfatter, titel, udgivelsesår og ved brudstykker eventuelt et kort resumé. Evt. kan der være en forklarende, engelsksproget glossering, hvis prøvematerialet indeholder ord fra fx Afrikaans eller lignende, som eleven ikke kan forventes at forstå.

Udformningen af prøvespørgsmålet skal give eksaminanden mulighed for at demonstrere opfyldelse af fagets læringsmål på forskellige taksonomiske niveauer. Det er eksaminators ansvar, at prøvespørgsmålene repræsenterer de læste stofområder, såvel som fagets læringsmål.

Et prøvemateriale må i begge prøveformer højst anvendes ved 3 eksaminationer den samme dag og ikke ved følgende eksamensdage på samme hold. Prøvematerialet sendes til censor og godkendes af denne forud for prøvens afholdelse.

I forberedelsestiden er alle faglige hjælpemidler tilladt. Ved den mundtlige prøveform a) må eksaminanden ikke have kommunikation med omverdenen eller benytte sig af internettet.

5.3 Bedømmelseskriterier

Bedømmelsen er en vurdering af, i hvilket omfang eksaminandens præstation lever op til læringsmålene.

Ved den skriftlige prøve lægges der vægt på eksaminandens beherskelse af det engelske sprog, forståelse af forlægget og færdighed i skriftlig fremstilling på engelsk. Der gives en karakter ud fra en helhedsvurdering af den samlede besvarelse.

Ved den mundtlige prøve lægges der vægt på, at eksaminanden på et flydende og korrekt engelsk kan præsentere, analysere, fortolke og perspektivere det ukendte tekstmateriale og anvende den viden, der er opnået i arbejdet med det studerede emne. Endvidere lægges der vægt på evnen til at formidle egne synspunkter og argumenter. Der gives en karakter ud fra en helhedsvurdering af eksaminandens præstation.

Ved vurderingen af eksaminandens præstation lægges der vægt på såvel eksaminandens sproglige og kommunikative færdighed som dennes opfyldelse af de øvrige faglige mål. Besvarelse af prøvespørgsmålet med brug af relevante faglige metoder og terminologi vægtes også højt.

Det er vigtigt at understrege, at vurderingskriterierne ved henholdsvis den mundtlige og den skriftlige prøve skal føre til afgivelsen af en karakter, der afspejler en helhedsvurdering af eksaminandens præstation. Eleven dumper således ikke pr. automatik, hvis bedømmelsen af elevens præstation i relation til ét af kriterierne vurderes at være utilfredsstillende. Det skal igen præciseres, at karakteren A kan gives, selvom der er enkelte sproglige unøjagtigheder i præstationen.

5.3.1 Karakterfastsættelse

En præstation, der fuldt ud opfylder de relevante faglige mål, vurderes til 'fremragende' (karakteren A). Vurderingen 'fremragende' (A), 'godt' (C) og 'tilstrækkeligt' (E) defineres fagspecifikt som beskrevet i skemaet nedenfor. Beskrivelsen kan tjene som udgangspunkt for definition af de to øvrige vurderinger i feltet 'bestået': 'fortrinligt' B) og 'nogenlunde' (D).

Engelsk A - mundtlig Karakter	Betegnelse	Beskrivelse
A	Fremragende	Elevens præsentation og samtale viser fluency, stor variation i fagligt og alment ordforråd og syntaks og en sikker sprogbeherskelse med kun uvæsentlige mangler. Eleven har en præcis tekstforståelse og kan systematisere, analysere og perspektivere sikkert med brug af relevant faglig viden. Eleven kan ubesværet formulere egne synspunkter og argumentere herfor.
C	Godt	Elevens præsentation og samtale viser fluency, et godt fagligt og alment ordforråd og syntaks. Sprogbeherskelsen er overvejende sikker men ikke fejlfri. Eleven har en god

		tekstforståelse og er overvejende i stand til at systematisere, analysere og perspektivere med brug af faglig viden. Eleven kan formulere egne synspunkter og argumentere herfor.
E	Tilstrækkeligt	Elevens præsentation og deltagelse i samtale er noget usammenhængende men dog forståelig. Det faglige og almene ordforråd er begrænset. Sprogbeherskelsen er usikker, og der er mange fejl. Eleven kan redegøre for indhold og synspunkter i tekstmaterialet men er usikker, når det drejer sig om at systematisere, analysere og perspektivere tekstmaterialet med brug af faglig viden. Eleven har besvær med at formulere egne synspunkter og argumentere herfor.

Engelsk A - skriftlig Karakter	Betegnelse	Beskrivelse
A	Fremragende	Elevens tekst er flydende og velstruktureret. Indholdet viser en præcis forståelse af tekstmaterialet, en sikker metodik i opgaveløsningen og en nuanceret emnebehandling med inddragelse af relevant faglig viden. Eleven har en sikker sprogbeherskelse med kun ubetydelige fejl og en sikker viden om grammatik. Det faglige og almene ordforråd er varieret og nuanceret.
C	Godt	Elevens tekst er struktureret og sammenhængende. Indholdet viser overvejende god forståelse af tekstmaterialet, nogen metodik i opgaveløsningen og en god emnebehandling, der omfatter mange relevante aspekter med nogen inddragelse

		af relevant faglig viden. Eleven har en god sprogbeherskelse med en del fejl og overvejende sikker viden om grammatik. Det faglige og almene ordforråd er overvejende varieret og nuanceret.
E	Tilstrækkeligt	Elevens tekst er noget usammenhængende, men dog forståelig. Eleven har forstået tekstmateriale og emne nogenlunde, men der er metodiske mangler og klare begrænsninger i emnebehandlingen. Faglig viden anvendes kun i begrænset omfang. Sprogbeherskelsen viser usikkerhed. Der optræder mange fejl, hvoraf enkelte er meningsforstyrrende. Ordforrådet er begrænset og mangler variation. Elevens viden om grammatik er usikker.

Karakteren A gives for den fremragende præstation, der demonstrerer udtømmende opfyldelse af fagets mål, med ingen eller få uvæsentlige mangler.

Karakteren B gives for den fortrinlige præstation, der demonstrerer omfattende opfyldelse af fagets mål, med nogle mindre væsentlige mangler.

Karakteren C gives for den gode præstation, der demonstrerer opfyldelse af fagets mål, med en del mangler.

Karakteren D gives for den jævne præstation, der demonstrerer en mindre grad af opfyldelse af fagets mål, med adskillige væsentlige mangler.

Karakteren E gives for den tilstrækkelige præstation, der demonstrerer den minimalt acceptable grad af opfyldelse af fagets mål.

Karakteren Fx gives for den utilstrækkelige præstation, der ikke demonstrerer en acceptabel grad af opfyldelse af fagets mål.

Karakteren F gives for den ringe, helt uacceptable præstation.